

Luxusní život migrantů. V době bídy. Už nejen hotely. Ben Kuras ukázal

- CZ24 News | 10. listopadu 2022

EU/UK: Mladí muži, kteří doplávali do Evropy v minulých letech na člunech, stojí země stále větší část jejich rozpočtů. Což v situaci, kdy běžné rodiny nevědí, z čeho zaplatí účty za energie, není přijímáno zrovna klidně. Benjamin Kuras k tomu má aktuální svědectví z Anglie.

Zatímco Evropa má plnou hlavu Ruska, Ukrajiny, energetiky a inflace, Čínská komunistická strana čile využívá mediální nepozornosti a vloupává se do světových médií se záměrem ovlivňovat a někde i ovládat témata a jejich mediální prezentaci, či jak se dnes říká „narativa“. V některých zemích hrozí ovládnutí médií podle tuhého režimu, jaký vládne médiím čínským. Kterých zemí se to týká, jak se to projevuje a jak se to zjišťuje?

Průzkum provedla americká nevládní instituce Freedom House, která sleduje míru svobody nebo jejího ohrožení v různých zemích a podává o nich každoročně zprávu. Za rok 2021, ve zprávě nazvané „Beijing’s Global Media Influence“ zkoumala média v třiceti zemích klasifikovaných jako mediálně více méně svobodné. Ví se už delší dobu, že čínský ekonomický záťah na svět v podobě projektu „Pás a stezka“ není jen ekonomický, nýbrž i politický, a tedy i mediální, se záměrem ovlivňovat světové mínění ve prospěch Číny. Zvláště zranitelná jsou média, která přijímají finanční investice nebo placené reklamy od firem propojených na čínskou KS. „Vysokou míru“ čínského ovlivňování zjistil Freedom House u šestnácti z nich.

Nejagilněji se Číňané zaměřují na média vydávaná v angličtině, tedy hlavně v USA a Velké Británii, s vědomím, že jsou tradičně sledována po celém světě. Británie je obzvláště hustě prošpikovaná čínskými placenými reklamami a inzeráty tvářícími se jako seriózní žurnalistika. Články placené telekomunikační firmou Huawei se běžně objevují ve světově sledovaných publikacích jako Economist, Financial Times nebo nejčtenější deník Daily Mail. V Británii sídlí i pobočky čínských partajních médií v angličtině jako China Daily, Global Times a Global TV Network.

V USA se taková propagační „žurnalistika“ objevuje nejčastěji v Los Angeles Times, USA Today, CNN, New York Times nebo Washington Post.

Silný čínský vliv je cítit v anglofonní Africe. Tam se největším mediálním vazalem Číny stává Nigérie, kde má Čína také velké ekonomické zájmy, po ní hned následuje Keňa. Nigerijská vláda už otevřeně přiznává, že čínskému modelu řízení státu a ekonomiky fandí a ráda jej bude napodobovat s pomocí už zaváděné čínské technologie.

V Asii jsou nejvíce na ráně Filipíny. Velké čínské zásahy do médií se sledují samozřejmě na Tchajvanu. V Evropě jsou nejvíce postiženy Itálie a Španělsko, v Latinské Americe Argentina.

Jak se tedy to čínské ovlivňování médií projevuje?

Na první pohled to vypadá jako objektivní informování o prokazatelných úspěších čínské ekonomiky nebo sympatických aspektech čínské kultury, čínské medicíny a podobně. Do oněch placených reklam a inzerátů vypadajících jako žurnalistika Čína vkládá obrovské finanční částky, ochotně přijímané médii, jejichž ekonomické přežití je často na hranici krachu. Propagační a dezinformační kampaň se vede velmi inteligentně a používá zkušené západní publicisty a vlivové experty.

Zaznamenány jsou i kybernetické útoky na nevládní média, uplácení, zastrasování, pomlouvání nebo vydírání novinářů následně náchylných na autocenzuru. Huawei sponzoruje návštěvy novinářů v Číně – samozřejmě jen na akce s pozitivní prezentací. Daří se i získávat politiky na státní i lokální úrovni, kteří vědomě nebo naivně čínské propagandě napomáhají. Specifickou roli hrají sociální média, nejvíc TikTok používaný téměř čtvrtinou Američanů. Ten funguje nejen jako kanál čínské propagandy, ale i jako sběr informací o uživateli a sledovací nástroj.

Zpráva Freedom House varuje, že čím víc finančních nesnází západní média zažívají, tím víc budou ovlivnitelná touto globální čínskou kampaní, jejíž metody jsou sofistikované a činí ji na první pohled neprozkoumatelnou. Popisuje, jak Čína zavádí obrovský a štědře financovaný aparát specializovaný na mediální šíření čínského vlivu a ovládnutí médií. A upozorňuje, že v posledních několika letech, vrcholících letošním sjezdem čínské KS, se nejen utužila domácí kontrola nad občany, ale zvýšilo se zbrojení a posílila se agresivní rétorika vůči zahraničí, především Americe a Západu.

V Německu už čínská přátelská propaganda přiměla vládu prodávat Hamburk, píší německá média. Není to překlep a nejsou to hamburgery?

Jde o dost významnou část největšího německého přístavu, který navíc slouží lodní dopravě ze střední Evropy. Velký kus jeho kontejnerového terminálu přejde do vlastnictví čínské státní firmy COSCO Shipping Ports, která je napojena na lidovou armádu, tedy vlastně čínské válečné námořnictvo. Čína už několik let skupuje po celém světě dopravní infrastrukturu včetně letišť a přístavů a provozuje dopravu v téměř osmdesáti. V Evropě už vlastní části přístavů řeckých a kompletně ovládla největší přístav Pireus. Na opačné straně má kousky Rotterdamu a Antwerpu. Ale Hamburkem se strategicky vpichuje přímo do centra evropské části NATO.

Putinovi fandové rádi říkávají, že Rusko chce být zachráncem evropské civilizace před všemi možnými nepřáteli včetně islámu. A místo toho se z jeho války stává islámský džihád. Tak označil svou pomoc Putinovi čečenský vůdce Kadyrov, k němuž do party Putin nabral stovky žoldáků ze Sýrie, mezi nimi i příslušníky Islámského státu. Ví se i o dobrovolnících z Íránu. Nejnověji se hovoří o Afgháncích, kteří byli vycvičeni vojáky NATO a po vítězství Tálibánu se rozprchlí po sousedních zemích. Kolik jich je, jak dobří jsou to vojáci a jak ochotní jsou za Rusko válčit?

Je jich asi třicet tisíc a byla to profesionální armáda placená z amerických fondů, za těch dvacet let až osmdesát miliard dolarů. Úroveň jejich válečnictví se ale projevila, když se před chatrněji vyzbrojeným Tálibánem rozutekli a nechali po sobě výzbroj. Jejich vycvičenost na úroveň NATO je pochybná, ale určitě lepší než současných ruských rekrutů. Rusku určitě moc nefandí, mají je v národním povědomí jako nepřátele. Ale za atraktivní žold by si možná zaválčili, když nemají jinou obživu. Motivací některých může být přetrvávající vztek, že NATO je nechalo na holičkách a na pospas Tálibánu. V některých to utvrdilo pohrdání Západem a návrat k pravé islámské víře. Vojenští analytici odhadují, že by jich Putin mohl získat až deset tisíc.

Islámu do Evropy zjevně pomáhá i papež František, který se opět už poněkolkáté setkal a objal s vrchním teologem káhyrské islámské univerzity Al-Azhar imámem šejkem Ahmedem al-Tajjemem. Co zase spolu vymudrovali?

Tentokrát to bylo na „Fóru pro dialog“ v Bahrajnu. Jak už víme z dřívějších setkání, imám si papeže omotává kolem prstu a využívá ho k propagaci islámu přímo do katolické církve a západních médií, klasickou dezinformační technikou zvanou „takija“, znamenající klamání ve prospěch islámu. Tentokrát za papežova přitakávání svět ujistil, že „co se tvrdí a občas propaguje o instituci války v islámu proti bezvěrcům, není pravda, je to dokonce opravdická lež o islámu a jeho prorokovi a dosvědčují to fakta, a ne lži“. No, ta fakta, komentuje toto setkání islamolog Robert Spencer, se od

11. září 2001 projevila počtem 42 tisíc vražedných útoků ve jménu Alláha, a to jsou jen ty, které se dostaly do médií. „Ale doufám,“ poplácával imám papeže bodře po zádech, „že tě ještě nenudí ta opakovaná ujištění, že islám je náboženství míru a rovnoprávnosti.“ Inu, nenudí, a vždycky ho znovu potěší. A rád své ovečky znovu opět ujistí, že „autentický islám a správné chápání Koránu jsou proti každé formě násilí“.

Škoda že Vatikán nezavedl, alespoň pro papeže, povinnou četbu Koránu, kde by si mohli zarecitovat tu skoro stovku veršů příkazujících zabíjení bezvěrců, do slova a do písmene.

V Británii se ilegální imigrace, z velké části islámská, dostala do režie gangů albánských a stále ji nikdo nezastavuje. Naposledy jsme zde citovali částku 4,3 milionu liber denně státní výdaje na jejich opečovávání.

Během několika měsíců se to zvýšilo na 5,6 milionu, ubytování a strava v hotelech 4* a 5*. To je ale jen výdaj na ty „člunové“ imigranty. Kterí, připomeňme si opět, jsou z 90 procent mladí muži, takže není divu, že to ministryně vnitra už nazvala „invazí“, k pohoršení kolegů poslanců a médií. Když se k tomu připočítá 1,3 milionu denně na stále ještě opečovávané Afghánce evakuované do Británie po předání země Tálibánu, dopočítáme se téměř sedmi milionů. To v době, kdy polovina britských domácností neví, z čeho zaplatí zvýšenou hypotéku a prudce zdražené energie, potraviny a služby. Zdá se, že hotely jsou už plné, protože vláda vyhlásila, že štědře zaplatí za ubytování imigrantů majitelům prázdných bytů, domků nebo chat nebo pokojů v podnájmu.

Takže na ty hypotéky a energie by si leckdo mohl vydělat ubytováním nějakého albánského lupiče?

Cynicky řečeno. Celá imigrační krize se samozřejmě dala dávno vyřešit tím, že by se žádné podpory nevyplácely. Jako se to zatím jakžtakž daří Česku.

Ale teď už vážně trocha komedie.

V Rakousku v jedné mediální sondáži se 83 % dotazovaných přiznalo, že pokládají všechny politiky za zkorumpované. Je na čase podobnou sondáž provést i tady.

Zaměstnanci britského ministerstva vnitra se z 54 procent odmítají vrátit do kanceláří a chtějí pokračovat v práci z domova. Jak odtamtud budou třeba vystavovat nové cestovní pasy občanům, kteří na ně čekají už s půlročním zpožděním, nevysvětlují. Asi ne náhodou se ministerstvo vnitra v angličtině jmenuje home office.

Supermarket Aldi v Británii zahájil prodej „jedlého hmyzu“.

Ve Skotsku je souzena první transgenderová „dvojosoba“ jménem Alanna Morgan za trestné činy, které spáchala jako muž jménem Alan, i za trestné činy, které spáchala jako žena po změně pohlaví. Dohromady osmnáct trestných činů, z nich dva – jeden mužský, jeden ženský – v týž den.

A Joe Biden pochválil americkou armádu, že „v diverzitě je její síla“.

[ZDROJ](#)